

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1974*

Υ Π Ο

Ι. Ν. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἡ ἀποψινὴ πανηγυρικὴ ἐσπέρα τῆς Ἀκαδημίας λαμπρύνεται μὲ τὸ χαῖρε τῆς Ἐλευθερίας. Καὶ κατὰ τὴν φοβερὰν ἑπταετίαν τῆς δικτατορίας, ἡ Ἀκαδημία, ὡς σῶμα, ἔμεινεν ἐλευθέρα, ἀλλὰ ἦτο πολιορκημένη. Ἐπιφυλάσσομαι νὰ γράψω κάποτε τὸ χρονικὸν αὐτῆς τῆς πολιορκίας τῆς Ἀκαδημίας. Ἀπόψε ἀναφέρω μόνον τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐκλογή τακτικῶν μελῶν, ξένων ἐταίρων καὶ ἀντεπιστελλόντων μελῶν, ἡ ὁποία ἔγινε τὸ ἔτος 1972 ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Πολιτείας μόνον κατὰ τὸ παρὸν ἔτος. Οὕτως ὁ **Νικόλαος Χατζηκυριάκος-Γκίκας**, ἐκλεγείς ὡς τακτικὸν μέλος τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν* κατὰ τὸ ἔτος 1972, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν μόνον κατὰ τὸ παρὸν ἔτος. Ἐπίσης οἱ ξένοι ἐταῖροι τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* **Bruno Lavagnini**, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Παλέρμου, **Doro Levi**, διευθυντῆς τῆς Ἰταλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ **Pierre Chantraine**, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων καὶ μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιγραφῶν καὶ Γραμμάτων, καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ ξένος ἐταῖρος τῆς *Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* **Michael Ramsay**, Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Canterbury καὶ πάσης Ἀγγλίας, ἔλαβον τὰ γράμματα τῆς Ἀκαδημίας τὰ φέροντα τὴν εἶδησιν τῆς ἐκλογῆς των δύο ἔτη μετ' αὐτῆν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν*: 1) **Vitalien Laurent**, διευθυντὴν τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν Σπουδῶν, 2) **Sir Steven Runciman**, ἐταῖρον τῆς Βρετανικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐπίτιμον ἐταῖρον τοῦ Trinity College τοῦ

* Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1974.

Πανεπιστημίου τοῦ Cambridge, 3) **Arthur Dale Trendall**, καθηγητὴν τῆς Ἀρχαιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καμπέρας τῆς Αὐστραλίας καὶ 4) **Guintino Cataudella**, καθηγητὴν τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κατάνης. Τέλος τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς *Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν*: 1) **George Patrick Henderson**, καθηγητὴν τῆς Φιλοσοφίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Duntee τῆς Σκωτίας καὶ 2) **Michele Sciacca**, καθηγητὴν τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενούης. Ὅλα αὐτὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῆς Ἀκαδημίας ἐπληροφορήθησαν τὴν ἐκλογὴν τῶν δύο ἔτη βραδύτερον, ἀφ' ὅτου ἐξελέγησαν.

Κατὰ τὸ διαρροῦσαν ἔτος ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐξέλεξεν εἰς τὴν Τάξιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν τὸν κ. **Γεώργιον Τσατσᾶν** εἰς ἔδραν τῶν *Φυσικῶν Ἐπιστημῶν*, εἰς τὴν Τάξιν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τὸν κ. **Ἀγγελον Τερζάκην** εἰς ἔδραν τῆς *Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας* καὶ τὸν κ. **Κωνσταντῖνον Τρυπάνην** εἰς ἔδραν τῆς *Κλασσικῆς Φιλολογίας*. Τέλος εἰς τὴν Τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τὸν κ. **Ἰωάννην Καρμίρην** εἰς ἔδραν τῆς *Θεολογίας* καὶ τὸν κ. **Γεώργιον Μιχαηλίδην-Νουάρου** εἰς ἔδραν τοῦ *Ἰδιωτικοῦ Δικαίου*. Ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία ἐξέλεξεν εἰς τὴν Τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν τὰ ἐξῆς ἀντεπιστέλλοντα μέλη: 1) τὸν κ. **Θρασύβουλον Γεωργιάδην**, καθηγητὴν τῆς Μουσικολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου, 2) τὸν κ. **Smith Thomson**, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Indiana καὶ 3) τὸν κ. **Philippo Maria Pontani**, καθηγητὴν τῆς Νεωτέρας Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Παδούης.

Δύο τακτικὰ μέλη ἀπουσιάζουν ἀπόψε ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῆς Ἀκαδημίας: ὁ γλύπτης *Μιχαὴλ Τόμπρος* καὶ ὁ ἀρχαιολόγος *Σπυρίδων Μαρινᾶτος*, ἀμφοτέρωι μέλη τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Ὁ *Μιχαὴλ Τόμπρος* ὑπῆρξε ρωμαλέος γλύπτης. Ἐπάλαισεν ἐπιμόνως μὲ τὴν ἄμορφον καὶ σκληρὰν μᾶζαν τοῦ μαρμάρου καὶ τὴν μετέβαλεν εἰς αὐτοκυβέρνητον καὶ πλαστικὴν μορφήν. Ἐκτὸς τῆς πλαστι-

κόπητος τὰ ἔργα του τὰ διακρίνει ἀναλογισμένη ἀρχιτεκτονική. Ὁ Τόμπρος δὲν ἀνέδειξε μορφὰς μόνον ἀπὸ τὸ μάρμαρον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν χαλκόν. Οἱ χάλκινοι ἀνδριάντες τοῦ Καραϊσκάκη, τοῦ Χρυσοστόμου Δασκαλάκη καὶ τῆς Πόβλας τῆς Ἡπείρου εἶναι ἔργα μὲ κλασσικὴν δομὴν καὶ πνοήν.

Ὁ *Σπυρίδων Μαρινᾶτος*, πνεῦμα ἀνήσυχον καὶ πολυμερές, διεκρίθη ἐνωρὶς εἰς τὴν Ἀρχαιολογίαν. Ἡ Κρήτη ὑπῆρξεν ἡ μεγάλη ἀφετηρία τῆς λαμπρᾶς σταδιοδρομίας του. Ἐπειτα ἠκολούθησαν αἱ Θερμοπύλαι καὶ ἡ Πύλος. Τὸ πάθος του διὰ τὰς ἀνασκαφὰς εἶναι ἀσίγαστον καὶ ἀκόρεστον. Ἡ εὐρεία ἀρχαιομάθειά του τὸν βοηθεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν εὐρημάτων του. Ἡ λαμπρὰ ὁμως κατακλείς τῆς σταδιοδρομίας του ὑπῆρξεν ἡ Θήρα μὲ τὰ πλουσιώτατα καὶ θαυμαστὰ εὐρήματά του. Ἐπέφρωτο μέσα εἰς αὐτὸν τὸν θαυμαστὸν κόσμον, τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος ἔφερεν εἰς φῶς, νὰ χάσῃ τὴν ζωὴν του. Ἐτσι ὁ θάνατός του προσέλαβε βαθύτατον συμβολισμόν.

Δύο ξένοι ἐταῖροι τῆς Ἀκαδημίας ἀπεβίωσαν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, ὁ ἓνας τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν, ὁ *Pierre Chantraine*, ὁ ἕτερος ἀνήκεν εἰς τὴν Τάξιν τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὁ *Jean Danielou*. Τέλος ἀπεβίωσαν δύο ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν, ὁ πατὴρ *Vitalien Laurent* καὶ ὁ *Φίλιππος Ἀργέντης*.

Τρία διατάγματα ἐξεδόθησαν ἐπὶ Ὑπουργείας τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Νικολάου Λούρου. Μὲ τὸ πρῶτον ὑπ' ἀριθμ. 2 Νομοθετικὸν Διάταγμα ἐκυρώθη, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη, τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα τῆς 26.5.1932. Τὸ Προεδρικὸν τοῦτο Διάταγμα ἐφηρομόζετο ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἀδιαταράκτως καὶ ἐν πλήρει συνειδήσει δικαίου ἐπὶ 40 ἔτη, ἤτοι μέχρι τοῦ 1971. Τότε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐξ ἀφορμῆς ἀσκηθείσης ἐνώπιον αὐτοῦ αἰτήσεως ἀκυρώσεως, ἀπεφάνθη ὅτι τὸ ὡς ἄνω Προεδρικὸν Διάταγμα ἦτο ἄκυρον, διότι δὲν κατέστη δυνατὸν ν' ἀποδειχθῇ ὅτι τοῦτο εἶχεν ὑποβληθῆ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Συντά-

γματος προβλεπομένην ἐπεξεργασίαν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προϋξένησεν ἀναστάτωσιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

Τὸ δεύτερον Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 97 ὀρίζει ὅτι οἱ πόροι τῆς Ἀκαδημίας, ἐξαιρουμένης τῆς ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ προερχομένης ἐπιχορηγήσεως, περιλαμβάνονται εἰς ἰδιαιτέρον προϋπολογισμόν, ὃ ὁποῖος ἐγκρίνεται μόνον ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας. Ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος παρεσχέθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἡ εὐχέρεια ὅπως ἀναθέτῃ ἀπ' εὐθείας τὴν ἐκτέλεσιν ὠρισμένων ἐργασιῶν, αἱ ὁποῖαι ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνατεθοῦν κατόπιν διενεργείας μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ. Ἀναμένομεν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ μέτρου εἰς ἅπαντα τὰ ἔσοδα τῆς Ἀκαδημίας καὶ εἰς τὰ κληροδοτήματα αὐτῆς, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Ἀκαδημία διοικεῖται ἀπὸ κατ' ἐξοχὴν ὑπεύθυνα πρόσωπα. Ἄλλως τε πῶς δυνάμεθα νὰ ὀμιλῶμεν περὶ ἀποκεντρώσεως καὶ περὶ δημοκρατίας, ὅταν οὔτε εἰς τὴν Ἀκαδημίαν δὲν ἀναγνωρίζεται οἰκονομικὴ αὐτοτέλεια, τὴν ὁποίαν ἔχουν ὅλαι αἱ Ἀκαδημίαι τοῦ κόσμου. Ἡ κρατικὴ παρέμβασις εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν τῶν πενιχρῶν ἄλλωστε ἔσόδων τῆς Ἀκαδημίας καὶ αἱ πολυσχιδεῖς διαδικασίαι, αἱ ὁποῖαι τὴν συνοδεύουν, καθιστοῦν προβληματικὴν τὴν ἐκτέλεσιν πολλῶν ἀποφάσεων τῆς Συγκλήτου μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ματαίωσιν πρωτοβουλιῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν κριθῆ ἐπιβεβλημένα.

Ἐξ ἄλλου διὰ τρίτου ὑπ' ἀριθμ. 47/9.9.1974 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐπεξετάθη εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας τὸ ἐπίδομα, ὅπερ χορηγεῖται εἰς τὸ βοηθητικὸν διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ διοικητικὸν προσωπικὸν ἀντιστοιχῶς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Μολοντί ἡ ἐξομοίωσις αὕτη δὲν ἀποτελεῖ ιδεώδη λύσιν, δοθέντος ὅτι τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον εἶναι διάφορον, πρέπει νὰ τὴν δεχθῶμεν ὡς μίαν καλὴν ἀρχήν. Πρέπει ὅμως νὰ σημειώσω ὅτι τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὑψηλοῦ ἐπιπέδου καὶ ἠϋξημένων προσόντων, καθὼς καὶ τὸ ὄλι-

γάριθμον διοικητικὸν προσωπικόν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμείβεται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ μισθολόγιον διοικητικῶν ὑπαλλήλων οἰωνδήποτε ἄλλων Νομικῶν Προσώπων.

Διὰ τὸ θέμα τῆς ἀποδοτικωτέρας διαχειρίσεως τῶν κληροδοτημάτων σημειῶνω ἐνταῦθα τὰ ἑξῆς: ὠλοκληρώθη ἡ λήψις μέτρων διὰ τὴν πλεον προσοδοφόρον διαχείρισιν τῶν εἰς δραχμῶν καταθέσεων τόσον τῶν ἰδίων πόρων τῆς Ἀκαδημίας, ὅσον καὶ τῶν ἐσόδων τῶν κληροδοτημάτων. Πρόσφατος ἀπόφασις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς διευκολύνει τὴν ἐν προκειμένῳ προσπάθειαν τῆς Ἀκαδημίας. Οὕτω βάσει τῶν σημερινῶν δεδομένων τὰ ληφθέντα μέτρα ἐπαυξάνουν τὰ σχετικὰ ἔσοδα τῶν κληροδοτημάτων κατὰ δύο ἑκατομμύρια ἑξακοσίας χιλιάδας δραχμᾶς ἑτησίως.

Ἐξ ἄλλου, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνεγειρομένων κτιριακῶν συγκροτημάτων τῶν κληροδοτημάτων Λαμπαδαρίου καὶ Μανούση ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς χαμηλότοκον συμπληρωματικὸν δάνειον διὰ χρηματοδοτήσεως ἐκ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑπταετίαν ἡ φωνὴ τῆς Ἀκαδημίας ἔφθανεν εἰς ὅσα μὴ ἀκουόντων. Ἡ Κυβέρνησις ὁμως τῶν ἑβδομήκοντα ἡμερῶν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ ἀπεδέχθη, ἐν μέρει τοῦλάχιστον, τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις τῆς Ἀκαδημίας πρὸς βελτίωσιν τῆς κρατούσης καταστάσεως.

Δι' ὅλα τὰ ὡς ἄνω ληφθέντα μέτρα ἀπευθύνομεν ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντίνον Καραμανλῆν, πρὸς τὸν τότε ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Νικόλαον Λοῦρον, πρὸς τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ι. Πεσμαζόγλου, πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς κ. Ἡλίαν Κριμπᾶν, πρὸς τὸν ὑποδιοικητὴν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Νικόλαον Κυριαζίδην καὶ πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Ἄγγελον Ἀγγελόπουλον. Τέλος ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας πρὸς τὸν οἰκονομικὸν σύμβουλον κ. Ἄν.

Πάρχαν διὰ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφευρεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Συνάμα ἐπιθυμῶ νὰ προσθέσω ὅτι ἀναμένομεν ἀπὸ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν ληφθέντων μέτρων.

Τὸ θέμα τῆς ἀξιοποιήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν κληροδοτημάτων ἔχει μελετηθῆ εἰς βάθος ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας. Τὸ θέμα δὲν ἀναφέρεται μόνον εἰς τὰ κληροδοτήματα, ἀλλὰ εἶναι γενικώτερον καὶ μεγάλης ἐθνικῆς σημασίας. Ἡ Ἀκαδημία, ἐν ἐπιγνώσει τῆς σοβαρότητος αὐτοῦ, ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ εἰσηγηθῆ τὴν ρύθμισίν του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Αἱ σχετικαὶ εἰσηγήσεις μας δὲν ἐμελετήθησαν, ὡς θὰ ἔδει, μέχρι τοῦδε. Καλοῦμεν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὸν σημερινὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Εὐάγγελον Δεβλέτογλου νὰ ἀναλάβῃ σχετικὴν πρωτοβουλίαν. Ἡ Ἀκαδημία θὰ τὸν βοηθήσῃ.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν συμμετέχουσα εἰς τὴν πανελλήνιον ὀδύνην διὰ τὴν δεινὴν δοκιμασίαν, ἣ ὁποία ἔπληξε τὴν Κύπρον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Κυπρίους καὶ εἰς τὴν ὁποίαν προσετέθη ἡ καταστροφὴ καὶ ἡ σύλησις τῶν μνημείων καὶ ἐν γένει τῆς πολιτιστικῆς παραδόσεως, προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους ἐνεργείας: α) Ἐστιγμάτισε διὰ ψηφίσματός της τὴν συντελουμένην ὑπὸ τοῦ εἰσβολέως τουρκικοῦ στρατοῦ γενοκτονίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀμάχων γερόντων, γυναικῶν καὶ παιδίων, β) ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν πρὸς τὰς Διεθνεῖς Ὄργανώσεις, ὅπως προέλθουν εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ καταστροφὴ τῶν μνημείων καὶ γ) ἀπεφάσισε τὴν καταβολὴν συμβολικῶς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῆς περιουσίας ποσοῦ 1.000.000 δραχμῶν διὰ τὰς ἐπειγούσας ἀνάγκας πρὸς προστασίαν καὶ διαφύλαξιν τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Κύπρου.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀδιαφορήσῃ διὰ τὴν ἀνησυχίαν, ἣ ὁποία συνέχει ὅλον τὸν κόσμον ἐξ αἰτίας τῆς ὀυπάνσεως καὶ τῆς μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος. Συμμετέχουσα εἰς τὴν παγκόσμιον μέριμναν διὰ τὸ μέγα τοῦτο θέμα, συνεκρότησε, συμφώνως πρὸς τὸν Ὄργανισμόν της, μόνιμον Ἐπιτροπὴν προστασίας ἀπὸ τῆς ὀυπάνσεως τοῦ περιβάλλοντος, τῆς ἀλλοιώσεως τοῦ φυσικοῦ τοπίου καὶ προ-

στασίας τοῦ ἱστορικοῦ χώρου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἐπὶ πλέον ἡ Ἀκαδημία διὰ διακηρύξεώς της ἐκάλεσε τὰς κρατικὰς ἀρχάς, ὅπως ἐν τῇ ἀρμοδιότητι αὐτῶν λάβουν τὰ προσήκοντα μέτρα καὶ γενικῶς συντελέσουν εἰς τὴν διάσωσιν τῆς ἐθνικῆς κληρονομίας, συνάμα δὲ εἰσηγήθη τὴν ψήφισιν νομικῶν κανόνων ῥυθμιζόντων τὰ τῆς προστασίας τῶν ἱστορικῶν χώρων καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐγένοντο πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν αἱ ἀκόλουθοι δωρεαί :

1) Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἀείμνηστος *Κωνσταντῖνος Φουρκιώτης* ἀφῆκε διὰ τῆς διαθήκης του τὴν ψιλὴν κυριότητα τῆς ἀκινήτου περιουσίας του, ἥτοι ἐνὸς διαμερίσματος ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως, ὅταν περιέλθῃ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ ἡ ἐπικαρπία, προκηρύσσει τὴν βράβευσιν ἔργων, ἐχόντων ὡς ἀντικείμενον ζήτημα ἐκ τοῦ ἰσχύοντος Ἀστικοῦ Δικαίου ἢ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ.

2) Ἡ Κυρία *Ἐλένη Τριανταφυλλίδου* ἐκληροδότησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ποσὸν 200.000 δρχ., ἵνα ἐξ αὐτῶν ἀπονέμονται ὑποτροφίαι εἰς πτωχοὺς φοιτητὰς τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

3) Ἡ Κυρία *Οὐρανία Στ. Ἰωαννίδου* ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἀντιγραφὴν, γενομένην ὑπὸ τοῦ πατρὸς της, ἀγιογράφου Κωνσταντίνου Ἀρτέμη, τοιχογραφίας τοῦ Μυστρᾶ, τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως τῆς Τέχνης.

4) Ἡ Κυρία *Ναδίρα Σκυλίτση* ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν 2.000 τόμους τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου της Ἀριστείδου Ὀμηρίδου Σκυλίτση, ἀφορῶντας εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκφράζει πρὸς τὰς ἀνωτέρω τρεῖς κυρίας τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας.

Ἐπίσης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐγένοντο αἱ ἀκόλουθοι ἀθλοθεσίαι :

1) Ἡ *Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος* ἠθλοθέτησε ποσὸν 80.000 δρχ. εἰς

μνήμην τῶν ἀποβιωσάντων Διοικητῶν αὐτῆς, πρὸς βράβευσιν μελέτης ἐπὶ θέματος ἀφορῶντος εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας ἢ θέματος οἰκονομικοῦ περιεχομένου γενικῶς. Ἡ Ἀκαδημία ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ γενησομένη προκήρυξις τοῦ βραβείου ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον τὴν συγγραφὴν ἀνεκδότου μελέτης περὶ τῆς συμβολῆς τῆς κεφαλαιοαγορᾶς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν.

2) Ἡ Κυρία *Νέλλη Καλλιγᾶ* ἠθλοθέτησε δραχμὰς 180.000 εἰς μνήμην Πέτρου Καλλιγᾶ, πρὸς βράβευσιν μελέτης μὲ θέμα: «Τὸ ἐμπράγατον Δίκαιον εἰς τὰ παλαιὰ καὶ νέα σχόλια τῶν Βασιλικῶν».

3) Ὁ κ. *Κώστας Κροντηρᾶς* ἠθλοθέτησε ποσὸν 50.000 δραχ. εἰς μνήμην τῆς συζύγου τοῦ Ἀντιγόνης Μεταξᾶ - Κροντηρᾶ, πρὸς βράβευσιν μελέτης περὶ τῆς ἱστορίας τῆς παιδικῆς Λογοτεχνίας ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μέχρι σήμερον.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐγένοντο α) 11 ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, β) 30 ἀνακοινώσεις ὑπὸ ἔξω-ἀκαδημαϊκῶν ἐπιστημόνων καὶ γ) ἐγένοντο 7 παρουσιάσεις βιβλίων.

Ἡ Ἀκαδημία ἐώρτασεν ἐφέτος τὰ 150 χρόνια ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ *Λόρδου Βύρωνος*. Ὀμιλεται κατὰ τὸν ἐορτασμὸν ἦσαν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. *Γεώργ. Ἀθανασιάδης - Νόβας* καὶ ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. *Γρηγόριος Κασσιμάτης*.

Ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία ἐώρτασε τὰ 250 χρόνια ἀπὸ τὴν γέννησιν τοῦ *Κάντ*. Ὀμιλεται κατὰ τὸν ἐορτασμὸν ἦσαν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. *Ἰωάν. Θεοδωρακόπουλος* καὶ ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. *Κωνστ. Τσάτσος*.

Ἡ Ἀκαδημία ἐτέλεσε μνημόσυνον τοῦ ἐκλιπόντος ἀκαδημαϊκοῦ *Ἡλίας Βενέζη*, κατὰ τὸ ὁποῖον ὠμίλησεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. *Γεώργ. Ἀθανασιάδης - Νόβας*. Ἐπίσης ἐτέλεσε μνημόσυνον τοῦ μαθηματικοῦ καὶ μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν *Κωνσταντίνου Καραθεοδωρῆ*, κατὰ τὸ ὁποῖον ὠμίλησαν οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κ. *Γεώργ. Ἰωακείμογλου*, κ. *Ἰωάν. Θεοδωρακόπουλος* καὶ κ. *Φίλων Βασιλείου*. Ὡσαύτως ἐτετέλεσθησαν τὰ μνημόσυνα τῶν ἀκαδημαϊκῶν *Βασιλείου Μαλάμου* καὶ

Γεωργίου Κοσμετάτου· διὰ τὸ ἔργον τοῦ Μαλάμου ὠμίλησεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Νικ. Λοῦρος**, διὰ δὲ τὸ ἔργον τοῦ Κοσμετάτου ὠμίλησεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἰωάννης Χαραμῆς**.

Ὅμιλῳι ἐγένοντο κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος αἱ ἀκόλουθοι : 1) τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ἰωάν. Θεοδωρακοπούλου** μὲ θέμα : « Ἀνάλυσις καὶ κριτικὴ τῆς θεωρίας τοῦ Freud », 2) τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Νικολάου Λούρου** μὲ θέμα : « Παγκόσμιον κίνημα διὰ τὴν εὐθύνην τῆς ἐπιστήμης », 3) τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Γρηγορίου Κασιμάτη** μὲ θέμα : « Ἐπτακόσια χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ Ἀκινάτη », 4) τοῦ Προέδρου κ. **Διον. Ζακυθηνοῦ** ὁμιλία εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς Vitalien Laurent, μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, 5) ὁμιλῳι τοῦ Προέδρου κ. **Διον. Ζακυθηνοῦ** καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. **Παναγ. Ζέπου** εἰς μνήμην τοῦ στρατηγοῦ *Γεωργίου Γρίβα* καὶ 6) ὁμιλία τοῦ Προέδρου κ. **Διον. Ζακυθηνοῦ** μὲ θέμα : « Ἡ ἐξήγησις τῆς γλυκείας χώρας Κύπρου ».

Εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως Ἀκαδημιῶν ἐν Βρυξέλλαις ἐξεπροσώπησαν τὴν Ἀκαδημίαν οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κ. κ. **Ἰωάν. Θεοδωρακόπουλος** καὶ **Διον. Ζακυθηνός**.

Εἰς τὸ ἐν Ἑλσίνκι τῆς Φινλανδίας συνελθὸν IV συνέδριον τῆς διεθνοῦς Ἐταιρείας Ἐρεῦνης τῶν λαϊκῶν διηγήσεων ἐξεπροσώπησε τὴν Ἀκαδημίαν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργιος Μέγας**.

Εἰς τὴν ἐν Μαδρίτη τῆς Ἰσπανίας συνελθοῦσαν διεθνή συνέλευσιν διὰ τὴν ἡλιακὴν ἐνέργειαν ἐξεπροσώπησε τὴν Ἀκαδημίαν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἡλίας Μαρσιολόπουλος**.

Εἰς τὴν ἐν Παρισίοις συνελθοῦσαν σύσκεψιν βιολογίας καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἀνθρώπου ἐξεπροσώπησε τὴν Ἀκαδημίαν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Νικόλαος Λοῦρος**.

Εἰς τὸ ἐν Καλάμαις γινόμενον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου ἀκαδημαϊκοῦ *Σωκρ. Κουγέα* ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος κ. **Ζακυθηνός**.

Ἡ συμμετοχὴ ἀκαδημαϊκῶν εἰς συνέδρια οὐχὶ κατ' ἐντολὴν τῆς Ἀκαδημίας εἶναι ἡ ἀκόλουθος : 1) ὁ κ. **Διον. Ζακυθηνός** ὠμίλησεν ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Unesco, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἑλληνι-

κῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Unesco. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Περικλῆς Θεοχάρης** ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν συμβούλιον τοῦ NATO ἐν Βρυξέλλαις. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργ. Τσατσᾶς** μετέσχεν εἰς τὸ ἐν Ρώμῃ συνελθὸν Διεθνὲς Συνέδριον Φαρμακευτικῆς. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Νικόλαος Λοῦρος** συμμετέσχεν ὡς Πρόεδρος τῆς ἐν Σικάγῳ συνελθούσης συνόδου τοῦ Διεθνοῦς Κολλεγίου Χειρουργικῆς. Ἐπίσης ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα μετέβη εἰς Λίμαν. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Περικλῆς Θεοχάρης** προσεκλήθη ὡς ἐπισκέπτῃς καθηγητῆς εἰς τὸ Τεχνολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Μασσαχουσέττης καὶ ἔδωκε σειρὰν διαλέξεων. Ἐπίσης συμμετέσχεν εἰς τὴν ἐν Στοκχόλμῃ συνεδριάσιν τοῦ European Science Foundation, καθὼς καὶ εἰς Βρυξέλλας καὶ Καναδᾶν εἰς συνεδριάσεις τοῦ ἐπιστημονικοῦ συμβουλίου τοῦ NATO.

Τμητικαὶ διακρίσεις ἀπονεμηθεῖσαι εἰς ἀκαδημαϊκοὺς κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος εἶναι αἱ ἀκόλουθοι: α) Ὁ κ. **Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος** ἐξελέγη ξένος ἐταῖρος τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Παλέρμου, β) ὁ κ. **Φίλων Βασιλείου** ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τοῦ Centro Superiore di logica e scienze Comperatate Bologna, γ) ὁ κ. **Περικλῆς Θεοχάρης** ἔλαβε τὸ Bernard Hall Prize τοῦ 1972 τῆς Institution of Mechanical Engineers τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας, διότι παρουσίασε τὴν σημαντικωτέραν ἐπιστημονικὴν συμβολὴν εἰς τὴν Ἐταιρείαν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μηχανικῆς. Ἐπίσης ὁ κ. Θεοχάρης ἐξεπροσώπησε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἐν Παρισίοις συμβούλιον τοῦ ΟΟΣΑ εἰς ἐπίπεδον ὑπουργῶν καὶ ὠμίλησε μὲ θέμα: «Μελέτη καὶ προστασία τοῦ περιβάλλοντος». Τέλος ἔδωκε σειρὰν διαλέξεων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον τοῦ Βουκουρεστίου, δ) ὁ κ. **Γεώργ. Τσατσᾶς** ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἱατρικῆς τῆς Γαλλίας. Ἐπίσης τοῦ ἀπενεμήθη τὸ μετάλλιον τοῦ Lavoisier ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῆς φαρμακευτικῆς, ε) ὁ κ. **Νικόλαος Λοῦρος** ὀνομάσθη ἐπίτιμος δημότης τῆς πόλεως Λίμα τοῦ Περού καὶ τοῦ ἀπενεμήθη τὸ μετάλλιον τῆς πόλεως.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ Ἀκαδημία ὑπεδέχθη τὸν **Sir Steven Runciman**, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν

Καλῶν Τεχνῶν, ὁ ὁποῖος καὶ ὠμίλησεν ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας μὲ θέμα : «Βυζάντιον καὶ Ἑλλάς». Ὡσαύτως τὴν Ἀκαδημίαν ἐπεσκέφθησαν ὡς ἐπίσημοι προσκεκλημένοι αὐτῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας ὁ Πρόεδρος τῆς Σερβικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν κ. Pavle Savić καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Dušan Kapažir. Ἀμφότεροι προέβησαν εἰς ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις εἰς θέμα τῆς εἰδικότητός των.

Κατὰ τὸ ἔτος 1974 ἀπενεμήθησαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας κατόπιν διαγωνισμοῦ αἱ ἀκόλουθοι ὑποτροφίαι : Μία ὑποτροφία εἰς τὸν κλάδον τῆς Ὀρυκτολογίας ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Εὐθ. Μερτσάρη*. Μία ὑποτροφία εἰς τὸν κλάδον τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *I. Βόζου* καὶ μία ὑποτροφία πρὸς σπουδὴν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Βασιλικῆς, χήρας Γερασίμου Νοταρᾶ*.

Τὸ ἐκδοτικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ ἔτος 1974 ἀναλύεται εἰδικῶς ὡς ἑξῆς : Ἐξετυπώθη ὁ τόμος τοῦ ἔτους 1973 τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ Α΄ τεῦχος τοῦ ἔτους 1974. Ἐκυκλοφορήθη ἡ πραγματεία τοῦ κ. *Χάρη Τουλ* ὑπὸ τὸν τίτλον «Περὶ Καρδίας Ἴπποκράτους». Ἐπίσης ἐξετυπώθη ἡ πραγματεία τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. *Ἰωάν. Τρικκαλινοῦ* ὑπὸ τὸν τίτλον «Τρόποι διατηρήσεως τῆς σημερινῆς μορφολογίας τῆς Ἀκροπόλεως». Ἐξετυπώθη ἡ πραγματεία τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. *Περικλῆ Θεοχάρη* ὑπὸ τὸν τίτλον «Phenomenological Analysis of Mechanical and Optical Behaviour of Rheo-Optically Simple Materials». Ἀκολουθεῖ ἡ ἐργασία τοῦ κ. *Χάρη Τουλ* ὑπὸ τὸν τίτλον «Περὶ ἑβδομάδων τοῦ Ἴπποκράτους». Τέλος ἐξετυπώθη τὸ ἔργον τῆς *Anne Marie Verilhac* ὑπὸ τὸν τίτλον «Παῖδες Ἄωροι».

Αἱ ἐκδόσεις τῶν Κέντρων Ἐρεῦνης τῆς Ἀκαδημίας εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

1) Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας ἐξέδωκε τὸν ΚΒ΄ τόμον τῆς ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου. Ἐπανεξέδωκε τὸν ἑξαντλη-

θέντα Β' τόμον τῶν Λαογραφικῶν Συμμεϊκτῶν. Τέλος ἐξετύπωσε τὸν χάρτην τοῦ σιδηροῦ ἀρότρου.

2) Τὸ Κέντρον Συντάξεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ ἀνετύπωσε ὀγκώδη τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «Γλωσσολογικαὶ ἔρευναι» τόμ. Β' τοῦ **Γεωργίου Χατζηδάκι.**

3) Τὸ Κέντρον τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ ἐξέδωκε τὸν πρῶτον τόμον τοῦ Ἀρχείου τῶν Ψαρῶν καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἀναστ. Ὀρλάνδου «Τὰ χαράγματα τοῦ Παρθενῶνος».

4) Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ ἐδημοσίευσε τὰ «Ἀπομνημονεύματα τοῦ Γεωργίου Ψύλλα» εἰς τὴν σειρὰν τῶν Μνημείων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

5) Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας ἐξέδωκε τὸν 3^{ον} τόμον τῆς ἐπετηρίδος «Ἡ Φιλοσοφία», καθὼς καὶ τὴν σύνοψιν τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας τῶν **Tenneman - Κούμα.**

6) Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἐξέδωκε τοὺς δύο τόμους 18 καὶ 19 τῆς ἐπετηρίδος του.

7) Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης Ἀστρονομίας καὶ Ἐφαρμοσμένων Μαθηματικῶν ἐξέδωκε τὰς ἐξῆς ἐργασίας: α) «Αἱ ἡλιακαὶ μελέται ἐν Ἑλλάδι» ὑπὸ Ἰωάν. Ξανθάκη καὶ **Κ. Μακρῆ**, β) «Ἡλιακὸς ἄνεμος» ὑπὸ **Κ. Μακρῆ** καὶ **Ε. Δάρα.**

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης Ἀστρονομίας καὶ Ἐφαρμοσμένων Μαθηματικῶν ἐξετέλεσε τὰ ἀκόλουθα ἐρευνητικὰ προγράμματα: 1) Μελέτη ἐπὶ τῆς σχέσεως τῆς ἡλιακῆς δραστηριότητος μετὰ γηίνων φαινομένων ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Ἰωάν. Ξανθάκη, 2) Φωτομετρικαὶ ἔρευναι ἐπὶ φασματοηλιογραμμμάτων ὑπὸ Κωνστ. Μακρῆ. Συνάμα ἐγένοντο καὶ τρεῖς ἄλλαι μελέται ὑπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κέντρου.

8) Τὸ Γραφεῖον Ἐπιστημονικῶν Ὁρῶν καὶ Νεολογισμῶν κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιόλογον ἔργον εἰς ἀποδελτίωσιν ξένων ὄρων.

Ἐπὶ πλέον εἰς τὴν σειρὰν τῶν Μνημείων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐξεδόθη ἐπιμελεία τοῦ καθηγητοῦ κ. **Ἐμμ. Πρωτοψάλτη** ὁ τέταρτος τό-

μος τοῦ «*Ἀρχείου τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου*». Εἰς τὴν σειρὰν τῶν Μνημείων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας θὰ ἐκδοθοῦν προσεχῶς ἐπιμελεία τοῦ καθηγητοῦ κ. Ζώρα τμήματα τῶν «*Ἀρχείων τοῦ Βατικανοῦ καὶ τῶν Ὀλλανδικῶν Ἀρχείων ἀφορώντων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν*».

Εὐρίσκεται ὑπὸ ἐκτύπωσιν τὸ φύλλον Κ 34 (Ναϊσσός, Σαρδική, Θεσσαλονίκη) ὁμοῦ μετὰ τοῦ εἰδικοῦ χάρτου τῆς Ρωμαϊκῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης.

Παρασκευάζεται τὸ ὑπ' ἀριθμ. Κ 35 φύλλον (Φίλιπποι, Φιλιππούπολις, Κωνσταντινούπολις), περιλαμβάνον τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν Τουρκικὴν καὶ Βουλγαρικὴν Θράκην μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς βορείας ἀκτῆς τῆς Προποντίδος. Τὰ γεγονότα τοῦ θέρους δὲν ἐπέτρεψαν τὴν πραγματοποίησιν τῆς προγραμματισθείσης ἐν Ἀγκύρᾳ συναντήσεως διὰ τὴν περαιτέρω μελέτην τῶν θεμάτων.

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας εἰσήχθησαν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 4.087 δημοσιεύματα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἀειμνήστου Ἀριστείδου Ὀμηρίδου-Σκυλίτση, ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Ἐξ ἄλλου εἰς τὰς Βιβλιοθήκας τῶν Κέντρων Ἐρεῦνης εἰσήχθησαν ἐν ὄλῳ 4.778 δημοσιεύματα, βιβλία καὶ περιοδικά. Ἀξίζει ἀκόμη ἐδῶ ν' ἀναφέρω ὅτι ἀπὸ τὰς ἐκδόσεις τῆς Ἀκαδημίας εἰς μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν ἐπωλήθησαν 1.710 τόμοι εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 685 τόμοι.

Τὸ *Ἴδρυμα Κώστα καὶ Ἐλένης Οὐράνη* ἐπὶ πλέον τῶν ἀπονεμομένων ἐφέτος ἐκ τῶν ἐσόδων αὐτοῦ δύο βραβείων (ἐνὸς δι' ἔργον ποιητικὸν καὶ ἕτερον διὰ τὸ δοκίμιον) παρέσχε τὰς ἀκολούθους ἐπιχορηγήσεις : α) δραχμὰς 300.000, ἧτοι 10.000 δολλάρια εἰς τὸν κ. Δημ. Γεωργακᾶν, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βορείου Ντακότα Η.Π.Α., διὰ τὴν συνέχισιν τῆς συντάξεως τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ του ἐπιτελείου παρασκευαζομένου Ἑλληνοαγγλικοῦ Λεξικοῦ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς. Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. Γεωργακᾶς ἐδώρησεν εἰς

τὴν Ἀκαδημίαν λεξικογραφικὴν ὕλην τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐκ τριῶν ἑκατομμυρίων δελτίων, τὰ ὅποια θὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἀκαδημίας τὸ ἔτος 1980, β) Τὸ Ἴδρυμα Οὐράνη ἐχορήγησεν 100.000 δραχμὰς εἰς τὸ Κέντρον Βυζαντινῶν καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χιλῆς, γ) 250.000 δραχμὰς εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἐμμανουὴλ Κριαρᾶν διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Λεξικοῦ τῆς Μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς Δημόδου Γραμματείας καὶ δ) 100.000 δραχμὰς ὡς ἔπαθλον εἰς τὸν λογοτέχνην κ. Γιάννην Χατζίνην διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ πλουσίου ἔργου του, ἐκτεινομένου ἐπὶ ὀλόκληρον τεσσαρακονταετίαν.

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας, ἀπονέμονται :

1) *Βραβεῖον* μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δραχ. 75.000 ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Τσοῦφλη* εἰς τὸν κ. **Ἀναστάσιον Στεφάνου**, δασολόγον, διὰ τὸ βιβλίον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ δάσος ποῦ λαχτάριζες...» καὶ διὰ τὸ ὅλον αὐτοῦ ἔργον εἰς τὸν δασικὸν τομέα. Ὁ κ. Στεφάνου πρῶτος διὰ τῶν δημοσιευμάτων του ἐπεσήμανε, διὰ τὸν ἑλληνικὸν χῶρον, τὸ ζωτικὸν διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος πρόβλημα τῆς προστασίας τῆς φύσεως καὶ τοῦ περιβάλλοντος. Οὗτος δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς εἷς ἐκ τῶν πρωτοπόρων, οἱ ὅποιοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀφύπνισιν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο.

2) *Βραβεῖον* μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δραχ. 75.000 ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Τσοῦφλη* εἰς τὸν κ. **Δημήτριον Πάνου** διὰ τὸ ὅλον ἐπιστημονικὸν ἔργον αὐτοῦ εἰς τὸν τομέα τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας. Ὁ κ. Πάνου ἐμελέτησε χιλιάδας σπόρων καὶ φυτῶν καὶ ἐδημιούργησε δεκάδας κέντρων παραγωγῆς σπόρων διὰ τὴν ὑπὸ τῶν γεωργῶν χρησιμοποίησιν τῶν πλέον ἀποδοτικῶν ἐξ αὐτῶν. Προσέφερεν οὕτως ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν γεωργικὴν οἰκονομίαν. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν μελετῶν καὶ ἐρευνῶν του προσεπάθησε νὰ κατα-

στήση κοινὸν κτῆμα, συγκεντρώσας ταῦτα εἰς ἑκατοντάδας δημοσιευμάτων.

3) Ἔπαινος εἰς τὸν κ. Ἀθανάσιον Παπανικολάου διὰ τὸ βιβλίον του «Ὁ Κρόκος» καὶ κυρίως διὰ τὴν φιλότιμον προσπάθειαν αὐτοῦ πρὸς διάδοσιν τῆς κροκοκαλλιεργείας. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Παπανικολάου παρέχει πολύτιμα στοιχεῖα εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κρόκου ἐν Ἑλλάδι (ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ), ἣτις προσιδιάζει ἰδιαιτέρως εἰς τὰς μικρὰς οἰκογενειακὰς ἐκμεταλλεύσεις. Ταυτοχρόνως μαρτυρεῖ καὶ περὶ τῶν πολυετῶν ἀόκνων προσπαθειῶν τοῦ συγγραφέως πρὸς περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς καλλιεργείας τοῦ κρόκου, ἐπ' ὠφελεία τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

4) Τὸ προκηρυχθὲν Βραβεῖον Ἐπαμεινώνδου Παπαστράτου, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 40.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν μικρὸν καὶ ἀκριτικὸν Δῆμον Καρπάθου, διὰ τὴν προσήλωσιν τὸσον τῶν ἀρχόντων, ὅσον καὶ τῶν κατοίκων αὐτοῦ, εἰς τὴν εὐπρεπῆ ἐμφάνισιν τῶν δημοτικῶν χώρων, ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἔργων παρὰ τοὺς ἀνυπάρκτους πόρους τοῦ ὀλιγαριθμοῦ εἰς κατοίκους Δήμου τούτου.

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας ἀπονέμονται :

1) Τὸ προκηρυχθὲν Βραβεῖον Διονυσίου Κοκκίνου, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 60.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Σπύρον Βρυώνην, καθηγητὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Καλιφορνίας, διὰ τὸ ἔργον του «*The Decline of Medieval Hellenism in Asia Minor and the Process of Islamisation from the Eleventh Through the Fifteenth Century*». (Ἡ παρακμὴ τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ ἡ πορεία τοῦ ἐξισλαμισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνδεκάτου μέχρι τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος). Ὁ συγγραφεὺς εἶναι δόκιμος ἐρευνητὴς τῶν Βυζαντινῶν, τῶν Ἰσλαμικῶν καὶ τῶν Τουρκικῶν πραγμάτων. Διὰ τοῦ βραβευομένου ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας βιβλίου του, οὗτος δίδει μίαν εὐρυτάτην σύνθεσιν περὶ τῆς παρακμῆς καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

2) Τὸ ἕτερον προκηρυχθὲν *Βραβεῖον Διονυσίου Κοκκίνου*, συνοδευόμενον ἐπίσης ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δοχ. 60.000, ἀπονέμεται εἰς τὴν ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλληνίδα ἐρευνήτριαν κυρίαν **Ἀριάδνην Καμαριανοῦ-Τσιοράν**, διὰ τὸ ἐξαίρετον ἔργον τῆς «*Les Académies Princiéres de Bucarest et de Jassy et leurs Professeurs*» (*Αἱ ἡγεμονικαὶ Ἀκαδημίαι τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τοῦ Ἰασίου καὶ οἱ καθηγηταὶ αὐτῶν*). Τὸ βιβλίον ἐξεδόθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Βαλκανικῶν Σπουδῶν. Εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἐξετάζονται οἱ λόγοι τῆς διεισδύσεως καὶ ἐξαπλώσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν ἑλληνικῶν πολιτιστικῶν στοιχείων εἰς τὰς ρουμανικὰς ἡγεμονίας, ἐνῶ τὰ ἐπόμενα κεφάλαια (II-VII) ἀναφέρονται εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν δύο Ἀκαδημιῶν, τὴν διδασκαλίαν, τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν σημασίαν τῆς λειτουργίας τῶν Ἰδρυμάτων τούτων γενικώτερον διὰ τὰς βαλκανικὰς χώρας. Ἡ ἀνάλυσις γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει συγχρόνων πηγῶν, πάντοτε δὲ ἐπισημαίνεται ἡ ἔμπυχος ἑλληνικὴ παρουσία καὶ ἡ συμβολὴ αὐτῆς εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ πνευματικοῦ καθόλου βίου τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ.

3) Τὸ προκηρυχθὲν *Βραβεῖον* ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Γεωργίου Φωτεινοῦ*, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δοχ. 50.000, δι' ἔργον ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἔρευναν τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας, ἀπονέμεται εἰς τὸν διδάσκαλον κ. **Νικόλαον Θ. Ὑφαντῆν**, διὰ τὸ βιβλίον του «*Ὁ Πωγωνήσιος γάμος*». Ὁ συγγραφεὺς περιγράφει καὶ ἐξετάζει ἐν ἓκ τῶν σπουδαιότερων ἐθίμων τοῦ λαϊκοῦ βίου, δηλαδὴ τὸν λαϊκὸν γάμον, ὡς οὗτος τελεῖται κατὰ παράδοσιν εἰς τὰ χωρὰ τοῦ Πωγωνίου. Τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐρένης αὐτῆς δεικνύει καὶ τὸ γεγονός ὅτι καὶ διεθνὲς συνέδριον μὲ μόνον θέμα τὰ ἔθιμα τοῦ γάμου ὀργανοῦται κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἐν Γαλλίᾳ.

4) Τὸ προκηρυχθὲν *Βραβεῖον* διὰ τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τοῦ *Οἰκισμού Ἐρμουπόλεως Σύρου*, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δοχ. 30.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Ἀνδρέαν Δρακάκην** διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἀνωνύμως σχετικὴν μελέτην. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Δρακάκη δεικνύει σαφῶς ὅτι ἡ Ἐρμούπολις μὲ τὸ ταχύτητα ἀναπτύ-

χθὲν ἐμπόριόν της, τὴν ὀργανωθεῖσαν ὑπαλληλίαν της καὶ τὸν σφύζοντα ζωῆς καὶ κινήσεως λιμένα της ἐβοήθησε σημαντικῶς εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ ἔθνους κατὰ τὸν μεγάλον ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1821· δὲν ἔχει ἐπομένως ἡ μελέτη αὕτη τοπικὸν μόνον ἐνδιαφέρον, ἀλλ' εἶναι σημαντικὴ καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ὅλης Ἑλλάδος.

5) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Ἀναστάσιον Γεωργοπαπαδάκον**, διὰ τὸ βιβλίον του «*Ἐκλεκτὰ μέρη ἀπὸ τὸν Θουκυδίδη*». Ὁ συγγραφεὺς πρῶτον παραθέτει μακρὰν καὶ ἐμπεριστατωμένην εἰσαγωγὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει τὰ τοῦ βίου καὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Θουκυδίδου καὶ ἐξετάζει τὰς ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ ἔργου του καὶ τῆς ἱστορικῆς του μεθόδου, τὰ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ὕφους του καὶ τὴν ἀξιοπιστίαν του ὡς ἱστορικοῦ.

Ἀκολουθοῦν τὰ παρατιθέμενα μέρη τῆς ἱστορίας τοῦ Θουκυδίδου, τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογή εἶναι ἐπιτυχῆς καὶ ἀντιπροσωπευτικῆ. Τὸ κείμενον συνοδεύει ἀκριβῆς καὶ ρέουσα μετάφρασις εἰς ἀπλῆν καὶ ὁμοιογενῆ δημοτικὴν, καθὼς καὶ εὐστοχος σειρὰ διαφωτιστικῶν σημειώσεων. Ἡ εἰς τὸ τέλος κατ' ἐκλογὴν παρατιθεμένη βιβλιογραφία εἶναι ἀρίστη καὶ ἡ ὅλη ἔκδοσις εἰς ἄκρον ἐπιμεμημένη.

6) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Νῆικον Χουρμουζιάδην**, φιλόλογον, διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν βιβλίον του «*Σατυρικά*», τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκδόσεων τῆς «*Ἐταιρείας Σπουδῶν Σχολῆς Μωραΐτη*». Ἡ μελέτη ἀποκαλύπτει τὴν ὑπαρξιν ἑνὸς εἰς ἐλάχιστα ἀποσπάσματα δυστυχῶς σήμερον σωζομένου, ἀλλὰ πλουσίου εἰς ἔργα, σατυρικοῦ πεδίου, τὸ ὁποῖον ἤκμασε παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκμὴν τῆς τραγωδίας καὶ παρήκμασεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Εὐριπίδου. Τὴν παρακμάσασαν σάτυραν, ἀπὸ τοῦ ἔτους 415 πιθανῶς διεδέχθη ἡ κωμῶδια, στερεωθεῖσα ἐπὶ ἄλλης βάσεως, τοῦ σκώμματος στρεφομένου ἐναντίον ὠρισμένων γνωστῶν προσώπων. Ἡ μελέτη τοῦ κ. Χουρμουζιάδη εἶναι προῖον πληρεστάτης ἐρεῦνης ἐπὶ θέματος δυσπροσίτου καὶ δυσερμηνεύτου. Αἱ δυσχέρειαι προκύπτουν ἐκ τῆς πενιχρότητος καὶ ἐλλειπτικότητος τῶν προσφερομένων πηγῶν, αἱ ὁποῖαι, εἴτε ἄμεσοι εἴτε ἔμμεσοι ἐκ μνείων μεταγενεστέρων συγγραφέων, ἀποτελοῦνται ἅπασαι ἐξ ἀποσπασμάτων καὶ δὴ βρα-

χέων. Ὁ συγγραφεὺς ἀναλύει κατὰ τρόπον φωτεινὸν τὰ ὑφιστάμενα ἀποσπάσματα, ἀναζητεῖ ἐρμηνείας, ὑποθέσεις καὶ συμπεράσματα καὶ καταλήγει εἰς εὐρήματα πολλάκις προσωπικά, ἐρχόμενα εἰς σεμνήν, ἀλλὰ βάσιμον ἀντίκρουσιν γνωμῶν διαπρεπῶν προγενεστέρων φιλολόγων.

7) *Βραβεῖον* εἰς τοὺς **Κρίτωνα Πανηγύρην, Ἐμμανουήλ Φραγκίσκον, Νέστορα Μπούραν, Δημήτριον Μονογυιὸν καὶ Δημήτριον Καλασοῦνταν** (εἰς τὸν τελευταῖον μεταθανατίως), διὰ τὰ τρία βιβλία των, τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ σημασία τῆς προσφορᾶς τῶν συγγραφέων εἶναι μεγάλη ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ μαθήματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς καὶ ἀλλαχοῦ παρατηρουμένης τάσεως πρὸς ἀναζωογόνησιν τῶν σπουδῶν τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν γραμμάτων. Πρόκειται περὶ λίαν ἀξιολόγου συλλογικῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὴν παρουσιάσιν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς παρακαταθήκης εἰς τοὺς μαθητὰς κατὰ τὸν ἐνδεδειγμένον τρόπον, διὰ τοῦ ὁποίου προκαλεῖται τὸ διαφέρον αὐτῶν καὶ καλλιιεργεῖται ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα.

Οἱ ἐπὶ μέρους σκοποὶ τῆς συγγραφῆς, οἱ ὁποῖοι συνίστανται εἰς τὴν κατοχὴν παρὰ τῶν μαθητῶν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τὴν πρόσκτησιν παρ' αὐτῶν πλουσίου λεξιλογικοῦ θησαυροῦ, συγκλίνουν πρὸς τὸν τελικὸν σκοπὸν, ὁ ὁποῖος ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ συνειδητοποιήσουν οἱ μαθηταὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς πνευματικῆς κληρονομίας διὰ τὸν Ἕλληνα εἰδικώτερον καὶ τὸν Ἄνθρωπον ἐν γένει.

8) *Βραβεῖον* μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 50.000 εἰς τὰ **«Χρονικά τῆς Χαλκιδικῆς»**, περιοδικὴν ἔκδοσιν τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας Χαλκιδικῆς. Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἀριθμεῖ ἤδη 22 τεύχη, ἕκαστον δὲ τεῦχος διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ἱστορικόν, λαογραφικὸν καὶ γλωσσικόν, πλήρη ἀξιολόγου ὕλης.

9) *Βραβεῖον* μετὰ χρηματικῆς ἐνισχύσεως δρχ. 75.000 εἰς τὴν ἔκδοσιν **«Κερκυραϊκὰ Χρονικά»**. Ἡ σειρὰ τῶν δέκα ἐπτὰ (17) τόμων τῶν

«Κερκυραϊκῶν Χρονικῶν» ἀποτελεῖ ἀξιόλογον συμβολὴν εἰς τὴν μελέτην τῆς πνευματικῆς παραδόσεως τῆς Κερκύρας. Εἰς αὐτοὺς ἔχει συγκεντρωθῆ ἀρχειακὸν ὕλικόν, τὸ ὁποῖον προσφέρει πολλὰ εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν ἑλληνικὴν γραμματείαν. Ὅλοι οἱ τόμοι ἔχουν ἐκδοθῆ μὲ τὴν φροντίδα τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐκδόσεως κ. Κ. Δαφνῆ, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου καὶ ἀπονέμεται τὸ βραβεῖον.

10) *Βραβεῖον* εἰς τὸ «**Λαογραφικὸν Μουσεῖον Μυκόνου**». Τὸ Μουσεῖον ιδρύθη τὸ 1962 ὑπὸ τῆς Λαογραφικῆς Συλλογῆς Μυκόνου μὲ ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, περιλαμβάνει δὲ ποικίλας ομάδας λίαν ἀξιολόγων ἐκθεμάτων. Ἡ βράβευσις ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μουσείου τούτου ἀποτελεῖ ὄχι μόνον δικαίαν ἠθικὴν ἀμοιβὴν τῶν κόπων καὶ τοῦ ζήλου τῶν ἰδρυτῶν του, ἀλλὰ καὶ παρόρμησιν πρὸς δημιουργίαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος παρομοίων συλλογῶν, μὲ τὰς ὁποίας θὰ ἦτο δυνατόν νὰ διασωθοῦν ἀπὸ τὸν ἀφανισμόν οἱ θησαυροὶ τοῦ λαϊκοῦ μας πολιτισμοῦ.

11) *Βραβεῖον* εἰς τὴν κυρίαν **Ἑλένην Κοσμετάτου**, ἰδρυτὴν καὶ Πρόεδρον τῆς «Ἐφορείας τοῦ Κοργιαλενεῖου Ἱστορικοῦ καὶ Λαογραφικοῦ Μουσείου Ἀργοστολίου». Ἡ κυρία Κοσμετάτου ἔχει ἀναλάβει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1967 τὸ ἐπίμοχθον ἔργον τοῦ ἐξοπλισμοῦ, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Μουσείου τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον περισυνέλεγε ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ ἀνευρεθῆ ἀκόμη ἐκ τῶν διασωθέντων ἱστορικῶν, λαογραφικῶν, χειροτεχνικῶν καὶ μουσειακῶν ἀντικειμένων καὶ ἔργων τέχνης, Κεφαλληνιακῆς προελεύσεως, τῆς πρὸ τῆς θεομηνίας τῶν σεισμῶν τοῦ ἔτους 1953 ἐποχῆς.

12) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Γιάννην Σιδέρην** διὰ τὴν σπουδαίαν συμβολὴν του εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν διάσωσιν τῶν κειμηλίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου. Ἡ λεπτομερῆς καὶ ἐμπεριστατωμένη ἐργασία τοῦ κ. Σιδέρη, αἱ ἔρευναι καὶ αἱ ἐπίμονοι ἀναζητήσεις παντὸς στοιχείου, ἀφορῶντος εἰς πᾶσαν θεατρικὴν ἐκδήλωσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, δραματικὴν, μουσικὴν καὶ ἐπιθεωρησιακὴν ἀκόμη, εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μέχρι σήμερον συλλογὴν καὶ συγκέντρωσιν πολυτίμων στοι-

χείων, τὰ ὁποῖα συνθέτουν ζωντανήν εἰκόνα τοῦ πολιτιστικοῦ τούτου τομέως τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀποθησαύρισις τοῦ ἱστορικοῦ θεατρικοῦ αὐτοῦ πλούτου ἔχει παρουσιασθῆ διὰ μεγάλου ἀριθμοῦ βιβλίων, ἄρθρων, μελετῶν, ραδιοφωνικῶν διαλέξεων κλπ. Ἐκτὸς ὅμως τῆς πλουσίας αὐτῆς προσφορᾶς, μοναδικῆς διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Νεοελληνικοῦ Θεάτρου, ὁ κ. Γιάννης Σιδέρης ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἐν ἄλλο ἐξ ἴσου σημαντικὸν ἔργον : Τὸ Θεατρικὸν Μουσεῖον, εἰς τὴν συγκρότησιν καὶ ἐμπλουτισμὸν τοῦ ὁποίου ἔχει ἀφιερωθῆ ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων μὲ ἔνθεον ζῆλον καὶ ἀκάματον φροντίδα.

13) Ἄργυροῦν *Μετάλλιον* εἰς τὸν κ. **Σωκράτη Καραντινὸν** διὰ τὴν ὅλην δρᾶσιν αὐτοῦ εἰς τὸν τομέα τοῦ Νεοελληνικοῦ Θεάτρου. Ὁ κ. Καραντινὸς εἶναι σκηνοθέτης, διακονῶν ἐπὶ πενήντα συναπτά ἔτη, μὲ ἱερὸν ζῆλον καὶ πλουσίαν ἀπόδοσιν, τὸ Ἑλληνικὸν Θέατρον. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ σκηνοθετικοῦ ταλάντου του, τῆς διοικητικῆς ἰκανότητός του καὶ τῆς διδακτικῆς δεξιότητός του, εἶναι τεχνίτης τοῦ χρωστήρος, ἀλλὰ καὶ συγγραφεύς. Τὰ δημοσιευθέντα ἔργα του ἀποτελοῦν πολύτιμον εἰσφορὰν διὰ τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὸ Θέατρον.

14) *Βραβεῖον* εἰς τὴν κ. **Κούλαν Πράτσια** διὰ τὴν συμβολήν της εἰς τὴν καθιέρωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ὀρχηστικῆς τέχνης εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ὅλως ἑλληνοπρεπῆ δρᾶσιν της. Ἐπὶ 40 ὀλόκληρα ἔτη ἡ κυρία Πράτσια εἰργάσθη εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ῥυθμικῆς καὶ χορευτικῆς κινήσεως ἐν Ἑλλάδι. Αἱ μεγάλαι χορευτικαὶ συνθέσεις, τὰς ὁποίας αὕτη παρουσίασε πρὸ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινοῦ, καὶ ἡ χορογραφικὴ της ἐργασία ἐδραίωσαν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ξένου κοινοῦ τὴν μεγάλην προσφορὰν της.

15) *Βραβεῖον* εἰς τὴν κ. **Δόραν Στράτου** διὰ τὴν συμβολήν της εἰς τὴν προβολήν τῶν ἑλληνικῶν χορῶν. Ἡ ἐργασία τῆς κ. Στράτου εἰς τὸν σημαντικὸν αὐτὸν τομέα τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ εἶναι λίαν ἀξιόλογος. Ἡ μέχρι σήμερον δραστηριότης της περιλαμβάνει ἀριθμὸν παραστάσεων ὑπερβαίνοντα τὰς 2.300, ἐνώπιον κοινοῦ Ἑλλήνων καὶ ἰδίως ξένων θεατῶν καὶ ἀκροατῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, ἐπίσης, ἔχει ἰδιαίτεράν σημα-

σίαν εἶναι αἱ ἐπιτόπιοι ἔρευναί της, αἱ ὁποῖαι ἀνέρχονται εἰς ἑκατοντάδας. Ἡ κυρία Στράτου ἐστράφη πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Χώρας, ὅπου θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀντλήσῃ στοιχεῖα αὐθεντικὰ τῶν λαϊκῶν μας χορῶν, καὶ παρουσίασε χορευτὰς ἐκ τριάκοντα πέντε περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου. Ἰδιαιτέραν ἐπίσης σημασίαν ἔχει ἡ ἐκ μέρους της διάσωσης χιλίων αὐθεντικῶν ἐνδυμασιῶν καὶ ἄνω τῶν 800 αὐθεντικῶν κοσμημάτων.

16) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Κώσταν Μουσούρη**ν διὰ τὴν ὄλην θεατρικὴν δρασίαν αὐτοῦ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 40 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τοῦ θεάτρου του. Ὁ κ. Μουσούρης κατὰ τὴν μακροχρόνιον θητείαν του εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Θέατρον ἔταξε πάντοτε ὡς κύριον στόχον καὶ βασικὸν μέλημά του, ὡς θιασάρχου καὶ σκηνοθέτου, τὴν ποιότητα διὰ τὰ ἀπὸ σκηνῆς ἀναβιβαζόμενα ἔργα, μὴ φειδόμενος κόπων καὶ δαπανῶν. Ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων τῆς προσπαθείας του εἶχε χαράξει τὴν γραμμὴν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν τέχνην καὶ τὸ κοινόν, γραμμὴν τὴν ὁποίαν πάντοτε μετὰ συνεπειᾶς ἠκολούθησε.

17) *Βραβεῖον* εἰς τὴν Κυρίαν **Φρόσω Εὐθυμιάδη - Μενεγάκη**, γλύπτριαν, διὰ τὸ ὅλον καλλιτεχνικὸν ἔργον αὐτῆς. Τὸ ἔργον τοῦτο παρουσίασε προσφάτως ἡ καλλιτέχνις εἰς πολλαπλῶς ἐνδιαφέρουσας, ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου καὶ τεχνικῆς πλευρᾶς, ἔκδοσιν. Τὰ κεραμικὰ γλυπτά, τὰ πορτραῖτα καὶ αἱ γεωμετρικαὶ ἀναζητήσεις τῆς κυρίας Φρόσως Εὐθυμιάδη - Μενεγάκη φανερόνουν τὸ συνθετικὸν πνεῦμα της, τὴν βαθεῖαν εἰς εἰρὸν διανόησίν της καὶ τὴν συνεχῆ καὶ ἀκαταπόνητον δημιουργικότητά της.

18) *Βραβεῖον* εἰς τὸ **Κέντρον Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν Κύπρου**, διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν δρασίαν αὐτοῦ καὶ κυρίως διὰ τὸν ἐθνικὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον διαδραματίζει ἐν τῷ πεδίῳ τῆς Ἐπιστήμης. Σκοπὸς τοῦ Κέντρου εἶναι ἡ ἔρευνα καὶ μελέτη ἐπιστημονικῶν θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν Ἱστορίαν, Γλωσσολογίαν, Ἐθνολογίαν καὶ Ἀρχαιολογίαν τῆς Κύπρου, ἐν συναρτήσει πρὸς τὰ ἀνάλογα θέματα τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ. Τὸ Κέντρον τοῦτο ἀποτελεῖ ἐν προκεχωρημένον ἐπιστημονικόν

φυλάκιον εἰς τὸν εὐαίσθητον σήμερον χῶρον τῆς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ Κέντρον Ἑλληνικῆς πνευματικῆς ἀκτινοβολίας εἰς τὸν χῶρον τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς.

19) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Θεόδωρον Παπαδόπουλλον**, Διευθυντὴν τοῦ Κέντρον Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν Κύπρου, διὰ τὴν ὅλην αὐτοῦ ἐπιστημονικὴν δρασιν καὶ τὸ διὰ τῆς ἀπὸ τῆς θέσεώς του ἐπιτελούμενον ἔθνηκὸν ἔργον. Ὁ κ. Παπαδόπουλλος, τοῦ ὁποῖου αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι ὑπερβαίνουν τὰς ἑκατόν, ἐμελέτησε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν πολιτιστικὴν καὶ πολιτικὴν παρουσίαν τοῦ Βυζαντίου εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ θέματα μελετῶν αὐτοῦ σημειοῦμεν τὴν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν σειρὰν τῶν Πραγματειῶν αὐτῆς ὑπὸ τὸν τίτλον *Africanobyzantina*, εἰς ἣν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ πολιτιστικὴ ἐπίδρασις τοῦ Βυζαντίου ἐπέζησε καὶ πέρα τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ κυριαρχίας ἐπὶ τῆς Ἀφρικῆς.

20) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Σόλωνα Μιχαηλίδην**, Κύπριον μουσουργὸν καὶ ἀρχιμουσικόν. Τὴν ἐν γένει μουσικὴν του δραστηριότητα ὁ κ. Μιχαηλίδης ἀνέπτυξεν εἰς τὴν γενέτειράν του κατ' ἀρχάς, μέχρι τῆς στιγμῆς ὅποτε ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Παιδείας νὰ ἀναλάβῃ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν Κρατικῆς Ὁρχήστρας Θεσσαλονίκης καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κρατικοῦ τῆς Ὠδείου. Σήμερον ὁ κ. Μιχαηλίδης διὰ μὲν τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ ἐν ἓκ τῶν σοβαρωτέρων μουσικῶν τῆς στελεχῶν, διὰ δὲ τὴν Κύπρον τὴν ὑπ' ἀριθμὸν ἓνα μουσικὴν προσωπικότητα, παρέχουσαν πάντοτε τὰς ὀρθὰς κατευθύνσεις διὰ τὴν μουσικὴν παιδείαν καὶ ἐν γένει μουσικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Μεγαλονήσου.

21) *Βραβεῖον* μεταθανατίως εἰς τὸν **Μιχάλην Κκάσιαλον**, Κύπριον λαϊκὸν ζωγράφον, ἀποθανόντα εἰς ἡλικίαν 89 ἐτῶν κατόπιν κακουχιῶν καὶ ἀγρίων ξυλοδαρμῶν ἐκ μέρους τῶν Τούρκων κατὰ τὴν πρόσφατον δοκιμασίαν τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Γεννημένος καλλιτέχνης, μὲ πηγὴν ἐμπνεύσεως τὴν λαϊκὴν ζωὴν τῆς Κύπρου, ὁ Κκάσιαλος ἀπεικόνισεν εἰς τοὺς πίνακάς του θέματα τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς τῆς νήσου, ἦθη καὶ ἔθιμά

της. Ἔλαβε μέρος καὶ ἐτιμήθη εἰς ἀναλόγους ἐκθέσεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Πέρα τοῦ καλλιτέχνου, ὅμως, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ βασιανισθέντος Μιχάλη Κκάσιαλου ἢ Ἀκαδημία, διὰ τῆς ἀπονομῆς εἰς αὐτὸν βραβεῖου μεταθανατίως, ἀποτίει τὸν ἐπιβαλλόμενον φόρον τιμῆς καὶ εὐλαβείας πρὸς τοὺς σκληρῶς δοκιμασθέντας ἀδελφούς μας τῆς Κύπρου.

22) Τὸ προκηρυχθὲν βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἐλένης Οὐράνη διὰ τὴν ποίησιν, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 100.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Νικ. Κρανιδιώτην**, πρεσβευτὴν τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ἐν Ἀθήναις, διὰ τὴν ποιητικὴν συλλογὴν του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἐπιστροφή» καὶ τὸ λοιπὸν ποιητικόν του ἔργον. Διάχυτος τρυφερότης καὶ προσκόλλησις πρὸς τὴν πατρίαν γῆν διαπνέουν τὰ εἰς τὰ ποιήματα τοῦ κ. Κρανιδιώτη ἀνθρώπινα συναισθήματα. Εὐγένεια ἐκφραστικῆ, φωτεινότης καὶ διαύγεια χαρακτηρίζουν τοὺς στίχους του.

23) Τὸ προκηρυχθὲν βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος Οὐράνη διὰ τὸ δοκίμιον, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 100.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Ἀπόστολον Σαχίνην**, καθηγητὴν τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, διὰ τὸ βιβλίον του «*Παλαιότεροι πεζογράφοι*». Τὸ βιβλίον ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε πολυσέλιδα μελετήματα δι' ἰσαριθμούς Ἑλληνας πεζογράφους, τὸν Ἀλέξανδρον Ρίζον Ραγκαβῆν, τὸν Δημήτριον Βικέλαν, τὸν Γεώργιον Βιζυηνόν, τὸν Κωστὴν Παλαμᾶν καὶ τὸν Γιάννην Βλαχογιάννην, τὰ ὅποια ἔρχονται ἔπειτα ἀπὸ σειρὰν ἄλλων ἐργασιῶν τοῦ συγγραφέως διὰ τὴν νεοελληνικὴν πεζογραφίαν εἰς ὅλας τὰς περιόδους της. Ὁ κ. Σαχίνης ἐργάζεται μὲ εὐσυνειδησίαν καὶ μέθοδον ἐπιστήμονος, προσπαθεῖ δὲ ὁ λόγος του νὰ ἔχη καὶ λογοτεχνικὴν διάρθρωσιν. Δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τοποθέτησιν τῶν κειμένων τῶν πέντε αὐτῶν πεζογράφων εἰς τὴν ἐποχὴν των καὶ δὲν ἐξαντλεῖ τὴν προσπάθειάν του εἰς τὴν ἔρευναν τῶν πηγῶν. Αἰσθάνεται τὰ διηγήματα ἢ τὰ μυθιστορήματα, ποὺ κρίνει, προχωρεῖ εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἐσωτερικῶν ἐκείνων στοιχείων τοῦ λογοτεχνήματος, διὰ τὰ ὅποια συνήθως δὲν ἐνδιαφέρεται ἢ στενωῶς ἐν-

νοουμένη φιλολογική κριτική, καί, με τὴν μικτὴν αὐτὴν μέθοδον, τοῦ φιλολόγου καὶ τοῦ λογοτεχνικοῦ κριτικοῦ, ἐπιτυγχάνει ἀσφαλεστέραν ἀποτίμησιν τῆς προσφορᾶς μερικῶν ἀπὸ τοὺς πατέρας τῆς πεζογραφίας μας.

24) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Κώσταν Ἀσημακόπουλον**, διὰ τὸ βιβλίον του «*Ὁ Βασιληᾶς καὶ τὸ Ἄγαλμα*». Ὁ κ. Ἀσημακόπουλος εἶναι ἀπὸ τοὺς πλέον γνωστοὺς λογοτέχναις μας. Τὸ ἔργον του ἔχει κριθῆ πολὺ εὐνοϊκᾶ ἀπὸ τοὺς κορυφαίους κριτικούς μας, ἔχει δὲ καὶ μεταφρασθῆ εἰς ξέναις γλώσσαις. Μετὰ τὸ βιβλίον του «*Ὁ Βασιληᾶς καὶ τὸ Ἄγαλμα*» ἐπιτυγχάνει νὰ δώσῃ λογοτέχνημα συναρπαστικόν, ἀδροῦ ὕφους καὶ ἐντόνου λυρισμοῦ.

25) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Κωνσταντῖνον Κυριαζῆν**, διὰ τὰ ἀφηγηματικὰ ἔργα του α) «*Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος*» καὶ β) «*Ρωμανὸς Δ' ὁ Διογένης*». Διὰ τῶν δύο τούτων ἔργων ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται δύο ἰσχυρὰς ἱστορικὰς μορφὰς τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας, τὰς ὁποίας ἐπιχειρεῖ νὰ ἀναδείξῃ μυθικῶς ἀκτινοβολούσας. Δι' αὐτῶν ἀποβλέπει εἰς φρονηματισμὸν τοῦ μέσου ἀναγνώστου, καθιστῶν τὴν Βυζαντινὴν Ἱστορίαν ἐλκυστικὴν ἅμα καὶ προσιτὴν.

26) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Θεόδωρον Γρίβαν** διὰ τὰς ποιητικὰς του συλλογὰς «*Ὅρη τὰ ὑψηλὰ*» καὶ «*Visions de Grèce*» καὶ τὸ μεταφραστικὸν ἔργον αὐτοῦ. Εἰς τὴν πρώτην ποιητικὴν συλλογὴν περιλαμβάνονται εἴκοσι πέντε ὥραϊα ποιήματα, ἀποπνέοντα τὴν ὑγίαν καὶ τὴν ἀγνότητα τῆς πατρίδος μας. Τὴν δευτέραν συλλογὴν ἀποτελοῦν ὄγδοηκοντα ἕξ τετράστιχα, γαλλόφωνα αὐτά, ἀλλ' ἀπολύτως ἑλληνικὰ παρὰ τὴν γαλατικὴν ἔκφρασιν. Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ κλασσικὴ εὐρυθμία χαρακτηρίζουν τὴν συλλογὴν ταύτην. Ὅλα τὰ περιεχόμενα εἰς αὐτὴν τετράστιχα ὕμνοῦν μετὰ θαυμαστὴν συμπύκνωσιν καὶ δεξιοτεχνίαν ἀποκλειστικῶς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν, τὴν ἑλληνικὴν μυθολογίαν, τὰ ἑλληνικὰ ἀρχαῖα μνημεῖα, τὰ ἑλληνικὰ τοπία. Καὶ αἱ δύο συλλογαὶ εἶναι ἐξαιρέτου ἐκδοτικῆς καλαισθησίας καὶ τυπογραφικῆς ἐπιμελείας.

27) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Γουλιέλμον Ἀμποτ**, διὰ τὸ μυθιστόρημά

του «*Συμεώνωφ*» καὶ τὸ ὅλον πεζογραφικὸν ἔργον αὐτοῦ. Ἡ προσφορὰ τοῦ κ. Ἄμποι εἰς τὴν ἑλληνικὴν πεζογραφίαν, ἀποτελουμένη ἀπὸ πέντε ἐκλεκτὰ καὶ συναρπαστικὰ μυθιστορήματα, εἶναι σημαντικὴ. Εἰδικῶς τὸ βιβλίον του «*Συμεώνωφ*», τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1934 γενομένην διάλυσιν τοῦ Βουλγαρικῦ Κομιτάτου, παρουσιάζει ὅλως ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστην, λόγῳ τῆς ἐκλογῆς τοῦ θέματός του καὶ τοῦ ἐξαιρετικῶς λεπτοῦ χειρισμοῦ του.

28) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Νέστορα Μάτσαν**, διὰ τὸ ὅλον λογοτεχνικὸν ἔργον αὐτοῦ. Μὲ τὸ βιβλίον του «*Τὸ περιβόλι μὲ τὰ χαμένα παραμύθια*» ὁ κ. Μάτσας προβάλλει τὴν ἀξίαν τοῦ παραμυθιοῦ, τοῦ μύθου γενικώτερον, εἰς θεμελίωσιν καὶ διαμόρφωσιν τῶν λαϊκῶν πολιτισμῶν. Ἡ προσπάθειά του γίνεται μὲ λογοτεχνικὰ μέσα καὶ ὁ συγγραφεὺς φθάνει εἰς ἀξιόλογα ἀποτελέσματα.

29) *Εὐφημος Μνεῖα* εἰς τὴν κυρίαν **Μαρίαν Κεσίση** διὰ τὴν ἔμμετρον ὑπ' αὐτῆς ἀπόδοσιν ἑπτὰ ποιητικῶν ἔργων τοῦ Λόρδου Βύρωνος. Πρόκειται περὶ ὀγκώδους τόμου 480 σελίδων, τὸν ὁποῖον χαρακτηρίζει ὁ μεγάλος μόχθος τῆς μεταφραστικῆς ἐργασίας τῆς κυρίας Κεσίση. Μὲ τὴν μετάφρασιν αὐτήν, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἀρκετὰ ἐπιτυχή, ἐπιτυγχάνεται ἡ γνωριμία τοῦ εὐρύτερου ἑλληνικοῦ κοινοῦ πρὸς τόσον ὠραῖα ποιήματα ἐκ τοῦ ἀφθόνου ποιητικοῦ θησαυροῦ ποιητοῦ, ὁ ὁποῖος τόσον ἠγάπησε τὴν Ἑλλάδα.

30) *Ἐπαινος* εἰς τὸν κ. **Δημήτριον Τουρνάκην**, διὰ τὸ βιβλίον του «*Ἑλληνολάτραι Ἕγγλοι ποιηταὶ καὶ πεζογράφοι*». Ὁ κ. Τουρνάκης συνεκέντρωσεν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἕξ βιογραφικὰς μελέτας περὶ ἰσαρίθμων σπουδαίων Ἕγγλων ποιητῶν καὶ πεζογράφων, ἀπάντων ἑλληνολατρῶν. Οὗτοι εἶναι ὁ Λόρδος Βύρων, ὁ Σέλλεϋ, ὁ Σαμουήλ Τζόνσον, ὁ Θωμᾶς ντὲ Κουϊνόν, ὁ Σουίμπορν καὶ ὁ λόγιος Μάρραϋ. Ὁ συγγραφεὺς προσφέρει εἰς τὸ εὐρύτερον κοινὸν εὐχάριστον ἀνάγνωσμα, τὸ ὁποῖον πλουτίζει τὰς γνώσεις διὰ τὸ ἔργον καὶ τὸν βίον τῶν ἀνωτέρω Ἕγγλων συγγραφέων, οἱ ὁποῖοι ἠγάπησαν τὴν Ἑλλάδα, ἐθαύμασαν καὶ

ἐμελέτησαν τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς της, ἀλλὰ καὶ συμπαρεστάθησαν εἰς τὴν ἐξέγερσιν διὰ τὴν ἀποτίναξιν τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

31) Ἔπαινος εἰς τὸν κ. Ἀπόστολον Μαγγανάρη διὰ τὴν ποιητικὴν συλλογὴν του «*Διαδρομὴ*». Ἐκτὸς τοῦ γνησίου ποιητικοῦ οἴστρου, ἢ συλλογῆ τοῦ κ. Μαγγανάρη συγκεντρώνει τρία γνωρίσματα πολὺ ἀξιόλογα: τὴν φραστικὴν λιτότητα, τὴν ἀπουσίαν τῶν ἀκραίων ἐκείνων διατυπώσεων ποὺ ὀδηγοῦν εἰς θολὰς καὶ αἰνιγματικὰς καταστάσεις καὶ τὴν ἀναζήτησιν τῆς χρυσοῦς τομῆς μεταξὺ παραδόσεως καὶ ἀνανεώσεως τοῦ ποιητικοῦ λόγου.

32) Ἔπαινος εἰς τὸν κ. Θεόδωρον Σαράντην, διὰ τὸ βιβλίον του ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ἕως τὸν θρόνον*». Τὸ βιβλίον εἶναι προῖον μεγάλου μόχθου καὶ ἔχει γραφῆ μετὰ προσοχῆς. Ὁ κ. Σαράντης πραγματεύεται τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν προσωπικότητα, τὸ ἔργον καὶ τὴν παγκόσμιον ἀκτινοβολίαν τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου, θέματα τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν μέχρι σήμερον καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἀπασχολοῦν μετὰ πάθους τοὺς ἱστορικούς.

33) Ἔπαινος εἰς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Λοῖζον, διὰ τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' αὐτοῦ λεύκωμα ὑπὸ τὸν τίτλον «*Τὸ ταξιδιωτικὸ Ἡμερολόγιον ἐνὸς Ἀρχιτέκτονος*», τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει σκαριφήματα ἀρχιτεκτονικῶν μνημείων, φιλοτεχνηθέντα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως. Τὰ ὠραῖα σχέδια τοῦ βιβλίου ἀποδεικνύουν τὸν κ. Λοῖζον ὄχι μόνον προικισμένον μὲ πολλὴν ἔμπνευσιν ἀρχιτέκτονα, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀρκετὰ εὐρὺ καλλιτεχνικὸν αἰσθητήριον. Τὸν κ. Λοῖζον εἴλκυσε κυρίως ἡ λαϊκὴ τέχνη ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ περιβάλλον ἐκάστου μνημείου, τοῦ ὁποίου προσεπάθησε νὰ ἀποδώσῃ τὴν ὑφὴν καὶ τὸ ἐσωτερικὸν πνεῦμα, συνοδεύων ἐκάστην ὁμάδα μνημείων μὲ μίαν σύντομον μὲν, ἀλλ' ἀρκετὰ κατατοπιστικὴν εἰσαγωγὴν.

34) Ἔπαινος εἰς τὸν κ. Γεώργιον Γρηγοριάδην, συνταξιούχον διδάσκαλον, διὰ τὸ βιβλίον του «*Ὁ Πόντος καὶ τὸ Κάρς*». Τὸ βιβλίον ἔχει ἱστορικὸν καὶ λαογραφικὸν χαρακτῆρα, ἀλλ' ἡ ὕλη ἐκτίθεται ὑπὸ μυθι-

στορηματικὴν μορφήν. Εἰς τὴν ἀφήγησιν παρεμβάλλονται σκηναὶ καὶ ἐπεισόδια τῆς λαϊκῆς ζωῆς τῶν Ποντίων.

35) ᾿Επαινος εἰς τὸν κ. **Παν Παρασκευαΐδην**, φιλόλογον καθηγητήν, διὰ τὸ βιβλίον του «*Οἱ περιηγηταὶ γιὰ τὴ Λέσβο*». Ὁ συγγραφεὺς εἰργάσθη μετὰ ζήλου μὲ σκοπὸν νὰ διαφωτίσῃ τὴν πάτριον ἱστορίαν.

36) *Ἐῶφημος μνεΐα* εἰς τὸν κ. **Βασίλειον Θωμαδάκην**, διὰ τὸ ἔργον του «*Οἱ καλὲς γειτόνισσες*». Πρόκειται περὶ σειρᾶς διηγημάτων, λαογραφικῶν καὶ ἠθογραφικῶν, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν μὲ ἀφηγηματικὴν ζωντάνια καὶ χάριν τὴν καθημερινὴν ζωὴν τῆς Κρητικῆς ὑπαίθρου.

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμονται :

1) Τὸ προκηρυχθὲν *Βραβεῖον Ἄγιδος Ταμπακοπούλου*, συνουδουόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δοχ. 70.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Νέστορα Κωνστ. Κουράκην**, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθεῖσαν μελέτην «*Περὶ καταχρήσεως δικαιώματος κατὰ τὸ ἰδιωτικὸν καὶ τὸ δημόσιον δίκαιον*». Ὁ θεσμὸς τῆς καταχρήσεως δικαιώματος ἔχει ἀποκτήσει μεγάλην θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν σπουδαιότητα ἐν τῷ συγχρόνῳ δικάϊῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ συνόλῳ διαπραγματεύσις του ὡς οὗτος ἐμφανίζεται εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ δικαίου, ἀποτελεῖ ἔργον λίαν δυσχερές. Παρὰ τὰς δυσχερείας τοῦ ἐγχειρήματος τούτου ὁ συγγραφεὺς ἠδυνήθη χάρις εἰς τὴν εὐρείαν νομικὴν καὶ φιλοσοφικὴν του μόρφωσιν, τὴν συνθετικὴν του δύναμιν, τὴν ὀξύνοϊαν καὶ τὴν μεγάλην του ἐπιμέλειαν, νὰ παράσχῃ ἐπιτυχῆ ἐν τῷ συνόλῳ εἰκόνα τοῦ θεσμοῦ τούτου ἐν τε τῷ ἰδιωτικῷ καὶ τῷ δημοσίῳ δικάϊῳ. Στηριζόμενος ἐπὶ πλουσιωτάτης διεθνoῦς βιβλιογραφίας ἐκθέτει εἰς πυκνὸν πλὴν ἐπαγωγὸν ὕφος τὰ κυριώτερα προβλήματα, ἅτινα προέκυψαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ ἐν τῇ πράξει καὶ ἐκτιμᾷ κριτικῶς, μὲ αὐτοτέλειαν σκέψεως, τὰς νεωτέρας ἐπὶ τοῦ θέματος ἐξελίξεις τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς νομολογίας. Ἐν συνόψει ἡ ὅλη ἐργασία ἀποτελεῖ πρώτης τάξεως συμβολὴν εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ θέματος, συμβολὴν ἥτις τιμᾷ τὸν συγγραφέα.

2) Τὸ προκηρυχθὲν *Βραβεῖον* τοῦ κληροδοτήματος Ἀλεξάνδρου *Διομήδους*, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 50.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Παναγιώτην Μάζην**, δικηγόρον, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθεῖσαν μελέτην «*Περὶ πλασματικοῦ ἐνεχύρου κατὰ τὸ ἰσχύον δίκαιον καὶ συγκριτικῶς*». Ἡ μελέτη αὕτη ἀποτελεῖ ἐν τῷ συνόλω λίαν ἐπιτυχή μονογραφίαν, παρέχουσαν πλήρη καὶ πολὺπλευρον εἰκόνα τοῦ θεσμοῦ τοῦ πλασματικοῦ ἐνεχύρου κατὰ τὸ παρ' ἡμῖν ἰσχύον δίκαιον καὶ κατὰ τὰ κυριώτερα τῶν ἀλλοδαπῶν δικαίων. Ὁ συγγραφεὺς συνέλαβε ἀπὸ δογματικῆς ἀπόψεως ὀρθῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ πλασματικοῦ ἐνεχύρου, κατώρθωσε νὰ δαμάσῃ λίαν ἐκτεταμένην ὕλην καὶ νὰ ἐκθέσῃ μεθοδικῶς τὰ ἰσχύοντα ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου τούτου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων θεσμῶν (ὡς ἡ καταπιστευτικὴ μεταβίβασις κυριότητος), οἵτινες ἀναπληροῦσι ἐν τῇ πράξει αὐτό. Στηριζόμενος ἐπὶ πλουσίας βιβλιογραφίας καὶ νομολογίας καὶ κάτοχος τῆς νεωτέρας θεωρίας τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἀναλύει μετ' ὀξυνοίας εἰς τὸ κείμενον καὶ τὰς πολυαριθμοὺς σημειώσεις τῆς μελέτης του ἀπειρίαν ζητημάτων ἐχόντων μεγάλην θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν σπουδαιότητα, προβαίνων ἐπίσης εἰς κριτικὰς ὑποδείξεις βελτιώσεως τῆς νομοθεσίας.

3) Τὸ προκηρυχθὲν *Βραβεῖον* τοῦ κληροδοτήματος Πέτρου Ἀγγελετοπούλου, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 60.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Θεόδωρον Κοζύρη**ν, δικηγόρον, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθεῖσαν μελέτην «*Περὶ τῆς βυζαντινῆς Νομικῆς ἐπιστήμης ἀπὸ τῶν Βασιλικῶν μέχρι τοῦ 1453*». Εἰς τὴν μελέτην περιγράφονται αἱ νομοθετικαὶ συλλογαί, αἱ Νεαραὶ τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ Δικαίου κλπ. Ἡ ὅλη ἀνάλυσις συχνάκις πλουτίζεται μὲ πολλὰς παρατηρήσεις τοῦ συγγραφέως, ἀναφερομένης εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἱστορίαν τοῦ βυζαντινοῦ Δικαίου καὶ τῆς ἐπιστήμης του ἀπὸ τῶν Βασιλικῶν μέχρι τοῦ 1453. Ὁ συγγραφεὺς ἀνασύρει καὶ θέτει τὰ σημαντικώτερα τῶν ἀνακυπτόντων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει μὲ εἰρμὸν καὶ συνοχήν. Ἡ ἔκθεσις γίνεται κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ εὐληπτον, ἡ δὲ βιβλιογραφία εἶναι πλουσία.

4) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Ξενοφῶντα Θωμαΐδην**, διὰ τὸ βιβλίον του ὑπὸ τὸν τίτλον «*Διερεῦνησις τῶν θεσμῶν κοινωνικῆς προστασίας ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Εἰκοσιένα εἰς τὸν ἑλληνικὸν χῶρον*». Τὸ βιβλίον τοῦτο, γραφὲν ὑπὸ ἀνδρὸς ὑπηρετήσαντος ἐπὶ μακρὸν ὡς Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἔχοντος δὲ ἐκτεταμένα ἐπιστημονικὰ ἐνδιαφέροντα, ἔχει λαμπρὰν δομὴν καὶ ἀποτελεῖ ἀρκούντως ἐπιτυχήν προσπάθειαν συνθέσεως τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῆς ῥοπῆς τῶν κοινωνιῶν πρὸς προστασίαν τῶν ἀσθενεστέρων, ἣτις κατέληξεν εἰς τὰ διάφορα παραλλάσσοντα κατ' ἐποχὰς καὶ κατὰ κοινωνικὰ σύνολα συστήματα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

5) *Βραβεῖον* εἰς τὸν **Σύλλογον Ἀργείων «Ὁ Δαναός»**, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικῆς ἐνισχύσεως δρχ. 50.000, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 80ετοῦς πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως. Ὁ Σύλλογος ἰδρύθη ἐν Ἀργεὶ τὸ ἔτος 1894, ἔκτοτε δὲ εἰργάσθη μέχρι σήμερον ἀνελλιπῶς διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων τῆς Ἀργολίδος, καταστάς πνευματικὸν κέντρον τῆς περιοχῆς.

6) *Βραβεῖον* εἰς τὸ **Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα «Φιλόπτωχος Ἀδελφότης κυριῶν Θεσσαλονίκης»** ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 100ετοῦς δημιουργικῆς ἐθνικοκοινωνικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς δράσεως. Ἡ Ἀδελφότης ἰδρύθη ἐν ἔτει 1873, ὅτε ἀκόμη ἡ Θεσσαλονίκη ἦτο τουρκοκρατουμένη, ἡ δὲ Βουλγαρικὴ προπαγάνδα, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν Τούρκων, προσεπάθει νὰ ἀλλοιώσῃ τὸν ἐθνολογικὸν χαρακτήρα τῶν Μακεδόνων. Ἐκτοτε ἀνέπτυξε πλουσίαν δρασίαν, ὅχι μόνον εἰς τὸν φιλανθρωπικὸν τομέα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐθνικόν. Εἰς τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς μετέπειτα ἀγῶνας τοῦ Ἔθνους ἡ παρουσία τῆς Ἀδελφότητος ὑπῆρξε πάντοτε αἰσθητὴ, αἱ δὲ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας αὕτη προσέφερε λίαν σημαντικά.

7) *Ἀργυροῦν Μετάλλιον* εἰς τὸ «**Ἄσυλον τῶν Ἀνιάτων**» ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 80ετοῦς φιλανθρωπικῆς δράσεως. Ἡ Ἀκαδημία ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1940 ἀπένευμεν εἰς τὸ Ἄσυλον βραβεῖον. Ἡ συνεχιζομένη ἔκτοτε μὲ ἀύξοντα ζῆλον, πλουσία δὲ εἰς ἀποτελέσματα δρασίς τοῦ Ἄσύ-

λου, τὸ ὁποῖον ἐνοσήλευσεν, ἀνεκούφισε καὶ περιέθαλψε χιλιάδας πασχόντων, δικαιολογεῖ πλήρως τὴν ἀπονομὴν ἀνωτέρας διακρίσεως,

8) ᾽*Επαινος* εἰς τὸν ἀστυφύλακα Ἰωάννην Δάμπασην διὰ πρᾶξιν αὐτοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως, ὑπερβαίνουσας τὰ ὄρια τῆς συνήθους ἐκτελέσεως τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων του. Ὁ κ. Δάμπασης ἐκλήθη ἐπειγόντως τὴν 4^η πρωϊνὴν τῆς 16^{ης} Δεκεμβρίου 1973 νὰ δράμῃ εἰς τὴν ὁδὸν Κανάρη 14, ἔνθα ἠκούοντο κραυγαὶ γυναικός. Ἐκεῖ, λόγῳ πτώσεως μέρους γειτονικοῦ τοίχου, εἶχε καταρρεύσει ἡ στέγη μιᾶς κατοικίας, ἐξηκολούθουν δὲ νὰ πίπτουν ἐπ' αὐτῆς καὶ ἄλλα τμήματα τοῦ καταρρέοντος γειτονικοῦ τοίχου. Ὑπὸ τὴν σωρὸν τῶν οὕτω σχηματισθέντων ἐρειπίων εὗρισκετο μία γυνὴ καλοῦσα εἰς βοήθειαν. Οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ σπύσῃ εἰς βοήθειάν της, ὄχι μόνον διότι συνεχίζετο ἡ κατάρρευσις τοῦ γειτονικοῦ τοίχου, ἀλλὰ καὶ διότι εἶχον κοπῆ τὰ ἠλεκτρικὰ καλώδια καὶ εἰς τὸ πλήρες σκότος ὑπῆρχε κίνδυνος ἠλεκτροπληξίας διὰ τὸν πλησιάζοντα. Ὁ ἀστυφύλαξ Δάμπασης ἀψηφῶν τὸν κίνδυνον διωλίσθησε ὑπὸ τὰ ἐρείπια καὶ ἔφθασε μέχρι τῆς θέσεως, ὅπου ἔκειτο ἡ παγιδευμένη γυνή, τὴν ὁποίαν ἔσυρεν ἔξω καὶ ἔσωσε.

9) ᾽*Επαινος* εἰς τὸν ἀστυφύλακα Λεωνίδαν Σκορδαλάκην διὰ πρᾶξιν αὐτοθυσίας καὶ φιλαλληλίας. Ὁ κ. Σκορδαλάκης εὕρισκόμενος τὴν 13^η Σεπτεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς τὴν ἀκτὴν Ἀγίου Κοσμᾶ (Παλαιοῦ Φαλήρου) ἀντελήφθη πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐντὸς τῆς θαλάσσης καὶ εἰς ἀπόστασιν ὑπὲρ τὰ 60 μέτρα ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ἐπνίγετο. Ἐρρίφθη ἀμέσως εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλ' ὁ πνιγόμενος εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ φθάσει εἰς τὸν βυθόν. Τότε ὁ ἐν λόγῳ ἀστυφύλαξ κατώρθωσε, μετὰ τρεῖς καταδύσεις, νὰ ἀρπάσῃ τὸν πνιγόμενον καὶ νὰ τὸν φέρῃ, κολυμβῶν, εἰς τὴν παραλίαν, ὅπου οὗτος τῇ ἐπεμβάσει ἱατροῦ ἐπανεῦρε τὰς αἰσθήσεις του.

10) *Βραβεῖον* μεταθανατίως εἰς τὸν **Κωνσταντῖνον Μανανᾶν**, βοηθὸν χειριστοῦ μηχανήματος χωματορρυκτικῆς ἐταιρείας ἐν Λαμῖα. Οὗτος εἰργάζετο τὴν 6^η Φεβρουαρίου 1974 εἰς ἀναληφθὲν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἔργον ἐσκαφῆς πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Ἄννης Λυγαριᾶς

Φθιώτιδος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν καὶ συνεπείᾳ ὑποχωρήσεως ὄγκου χωμάτων κατεπλακώθη ὑπ' αὐτῶν ὁ χειριστὴς τοῦ μηχανήματος Ἰω. Παπαναγιώτου. Πρὸς διάσωσιν αὐτοῦ προσέτρεξεν ὁ βοηθὸς του Μανανᾶς, ὅστις, ἀφοῦ κατώρθωσε μὲν νὰ διασώσῃ τὸν Παπαναγιώτου, κατεπλακώθη ὁμως καὶ ὁ ἴδιος ὑπὸ τῶν χωμάτων, τὰ ὁποῖα συνεχῶς κατέρρεον, εὐρὼν οὕτω τραγικὸν θάνατον.

11) *Βραβεῖον* εἰς τὸν **Ἀθανάσιον Γκαμούραν**, σπουδαστὴν τεχνικῆς σχολῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τὴν 21^{ην} παρελθόντος μηνὸς Μαΐου οἱ τρόφιμοι τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Σχολῆς Τυφλῶν Ἀπόστ. Ζάμπος καὶ Δημ. Πάνος περιεπάτουν ἐπὶ τῆς παραλιακῆς λεωφόρου τῆς πόλεως. Οἱ δύο τυφλοὶ ἀπολέσαντες τὸν προσανατολισμὸν των ἔπεσαν εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς σημεῖον τοῦ ὁποῖου τὸ βάθος ἦτο περὶ τὰ 4 μέτρα. Παρὰ τὰς προσπάθειάς τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν (ὅστις ἐγνώριζε κολύμβησιν) νὰ σώσῃ ἑαυτὸν καὶ τὸν συνάδελφόν του, παρεσύρθησαν ἀμφότεροι εἰς τὸν βυθόν. Ὁ πνιγμὸς αὐτῶν ἦτο πλέον βέβαιος. Εὐτυχῶς, ὁμως, δι' αὐτούς, διερχόμενος ἐκεῖθεν ὁ σπουδαστὴς Ἀθανάσιος Ἄνδρ. Γκαμούρας καὶ ἀντιληφθεὶς τὰ συμβάντα, τὸν μὲν ἕνα, τὸν γνωρίζοντα κολύμβησιν, κατώρθωσεν, τῇ βοήθειᾳ παρευρισκομένου συμπολίτου του, νὰ σύρῃ μέχρι τοῦ κρηπιδώματος, τὸν δὲ ἄλλον, ριφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, μὲ πολλὰς προσπάθειάς ἀνέσυρεν ἐκ τοῦ βυθοῦ καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ξηράν.

12) *Βραβεῖον* εἰς τὸν **Νικόλαον Τεβετζιδάκην**, μαθητὴν τοῦ Ἰ Γυμνασίου Θεσσαλονίκης. Οὗτος τὴν 10^{ην} Μαΐου 1974, κατὰ τὴν διάρκειαν σχολικῆς ἐκδρομῆς εἰς Λιτόχωρον Κατερίνης, ἀντελήφθη τὸν μαθητὴν τοῦ δημοσίου σχολείου Λιτοχώρου Γρηγ. Λεμονᾶν, ὁ ὁποῖος, ὀλισθήσας εἰς δεξαμὴν πλήρη ὕδατος, εἶχεν ἀπολέσει τὰς αἰσθήσεις του καὶ διέτρεχεν οὕτως ἄμεσον κίνδυνον νὰ βυθισθῇ. Ὁ Νικόλαος Τεβετζιδάκης ἀμέσως προσέτρεξεν εἰς βοήθειαν τοῦ κινδυνεύοντος μικροῦ μαθητοῦ καί, ριφθεὶς εἰς τὴν δεξαμενὴν, κατώρθωσε καὶ ἀνέσυρεν αὐτόν, τὸν ὁποῖον, τῇ βοήθειᾳ καὶ ἄλλων συμμαθητῶν του, διὰ τεχνητῶν ἀναπνοῶν ἐπανάφερον εἰς τὴν ζωὴν.